ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Κ. Μ., Πατραϊ. Ὥστε εἴσθε θῦμα τῆς ἀγάπης ; Ὥστε «τὸ ἀγοράκι ποὺ λατρεύετε σᾶς ἔξεσε καὶ ἔχει ἄλλην στὴν ἀγκαλιά τους»;... Τὸ ἄθλιον!... Γιὰ νὰ σᾶς παρηγορήσουμε, δημοσιεύουμε ἐδῶ τοὺς στίχους σας, στίχους ἑνὸς θύματος τῆς ἀγάπης, ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχῃ φόβος νὰ πέσουν οἱ ἀναγνῶσται μας θύματά τους :

Γιατί χρυσό μου νὰ σὲ χάσω ;
Ἤταν μοιραῖο νὰ χωριστοῦμε !
Ποῦ θὰ ξεχνλήσῃ ὁ πόνος ποὺ μὲ πνίγει ;
Πιὰ εἶναι ἡ διέξοδος ποὺ μάταια ζητᾶ, τὸ κορύφωμα τῆς ἀπελπι-
(σίας ;
Μὲ καρδιὰ βαριὰ νιώθω τὴ σκληρότητα τῆς καρδιά σου σκληρὲ
(Γιῶργο,
ποὺ μαντεύοντας τὴν ἀγάπη μου ζητεῖ νὰ μὲ τυραννῆς.
Ἀχ! ἄπιστε Γιῶργο σὰγάπησα καὶ σὰγαπῶ καὶ θυσίασα γιὰ σένα
(τόσα καὶ τόσα.
Καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν αὐτῶν τῶν θυσιῶν μου, μ' ἐγκαταλείπεις ;

Νιδεπέ, Κερατέαν. Τὸ-διήγημά σας ἐντελῶς ἀψυχολόγητον καὶ ἡ περιγραφή του πολὺ ξηρά. Ἐκφράζεσθε δὲ σ' αὐτὸ περιφρονητικὰ γιὰ τὸν τελειότερο ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ κόσμου, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐκθειάσετε τοὺς "Ελληνες. Τέτοιοι ἐθνικοὶ ἐγωϊσμοὶ δὲν εἶνε καθόλου ὠφέλιμοι. Β. Μαρίτσαν, Χάσαρι - Ἠλείας. Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς καυτηριάσουμε, γιατὶ τὸ διήγημά σας ἔχει πολλὰ προτερήματα καὶ φανερώνει πὼς δὲν σᾶς λείπει ἕνα τάλαντο, τὸ ὁποῖον ἅμα καλλιεργήσετε, θὰ παρουσιάσετε καλὰ πράγματα. Β. Μυλωνᾶν, Ὑπάτην. Τὸ διήγημα σας «Μαῦρος Σκελετὸς» ἐξαιρετικὰ μακάβριον. Ἔχετε παρεξηγήσει, ὅπως φαίνεται ἀπ' αὐτό, τὰ φαινόμενα τῆς τηλεπαθείας. Γ. Σ. Κ., Φανάριον (Τροιζηνίας). Οἱ ὅροι τῆς συνδρομῆς ἐντὸς τοῦ φύλλου, στὴ σελίδα τῆς Κοσμ. Κινήσεως. Τὰ χρήματα στέλνουνται δι' ἐπιταγῆς. Γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Π. Παπαζήσην, Κέρκυραν. Τὸ Ἡμερολόγιο τοῦ «Μπουκέτου» ἑτοιμάστηκε. Γίνεται ἀνάρπαστο. Μᾶς ζητοῦν ἀπὸ παντοῦ. Προλάβετε νὰ προμηθευθῆτε. Εἶνε σωστὸ ἀριστοδώρημα. Βιβλία καὶ ὁλόκληρες βιβλιοθῆκες ἀγοράζουμε σὲ διπλασίαν τιμὴν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Μᾶς ἐνδιαφέρουν τὰ πάντα. Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν στέλνουν κατάλογο τῶν πρὸς πώλησιν βιβλίων. Ἂν μᾶς βρῆτε τίποτε, θὰ μᾶς σκλαβώσετε. Ν. Σμαήλον, Καλαμπάκαν. Στέλνετε ὅ,τι θέλετε. Δύνασθε ν' ἀντιπροσωπεύετε τὸ περιοδικό μας στὴν πόλιν σας καὶ νὰ μεριμνᾶτε γιὰ τὴν αὔξησι τῆς κυκλοφορίας του. Οἱ στίχοι σας, δυστυχῶς, δὲν ἐπιτυγεῖς. Τ. Βῶκον, Πειραιᾶ. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἀπολύτως καλό. Πάντως ὅμως καλύτερο ἀπ' τὰ προηγούμενα. Ἐργάζεσθε πάντοτε μὲ ὁπομονὴ καὶ θὰ ἐπιτύχετε. Μὴ βιάζεστε μόνον. Ἡ βία βλάπτει καὶ μάλιστα στὴν περίπτωσι τῆ δική σας. Ἰ. Κουρεντῆν, Πειραιᾶ. Περάστε ἀπ' τὸ γραφεῖο, ὁποιαδήποτε ἡμέρα. 7—10 μ. μ. Νεστ. Εὐσταθίου, Πειραιᾶ. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἀπολύτως καλοί. Μολαταῦτα δείχνουν πὼς θὰ μποροῦσατε νὰ γράψετε καλύτερους. Ἐργασθῆτε. Μαξ, Μυστρᾶν. Τὸ τραγουδάκι σας ὄχι καλό. Ἐντελῶς παιδικό. Ἴδοὺ τὸ α' τετράστιχο :

Σὰν εἶδ' ἡ μέλισσα τὸ φῶς
τοῦ ἥλιου τὸν χειμῶνα
ἄνοιξε 'μπρός της ἡ ὁδὸς
καὶ 'βγῆκε στὸν λειμῶνα,
κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Μιχ. Κόμπριον, Ἐνταῦθα. Τὸ τραγουδάκι σας ἀρκετὰ συμπαθές. Ἔχει καλοὺς στίχους. Ἡ ἰδέα καλή. Μὰ ἀπὸ σύνολό του ὄχι τέλειο. Νὰ μὴν ἀπελπισθῆτε. Γράφετε καὶ θὰ ἐπιτύχετε. Ν. Α. Σ., Π. Φάληρο. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Διαβάστε ἂν θέλετε νὰ μάθετε νὰ γράφετε ἀλάνθαστα, στρωτά, μὲ κάποια τέχνη. Στεφ. Μουμουλίδην, Σύρον. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ τραγουδάκι σας ὄχι πετυχημένο. Ἐκεῖνο μάλιστα τὸ κερὶ ποὺ θὰ κρατοῦν οἱ ἄγγελοι, λιγάκι σκανδαλῶδες. Γιὰ δέστε :

Θέλω οἱ δυό μας στὴν ἀγκάλη
ὁ ἕνας νὰ πέση μέσ' τὴν ἄλλη
νὰ εἴμεθα οἱ δυό μας μόνοι
κι' εὐθὺς σὰν θαῦμα νὰ νυχτώνῃ !

Θέλω ὅταν θὰ εἴμεθα ἀγκαλιασμένοι μόνοι
νὰ ψάλλουνε οἱ Ἄγγελοι, κρατῶντες κερὶ χωρὶς ποτὲ νὰ λυώνῃ
ἔτσι καὶ οἱ καρδιές μας σὰν τ' ἅγιο τὸ κερὶ
ἀγκαλιασμένες πάντοτε νὰ τραγουδοῦν μαζύ.

Θέλω ν' ἀμαγαπᾶς, ν' ἀσαγαπῶ,
σ' ὁρκίζωμαι ἄλλονε νὰ μὴν κυττῶ
Τὸν κόσμο ὅλο νὰ χαλάσω
Τὴν ἀγκαλιά σου νὰ μὴ χάσω . . .

Λοιπόν, τί λέτε ; Δὲν ἔχουμε δίκηο ; Διαβάστε λοιπὸν Ἕλληνας ποιητὰς καὶ μὴ βιάζεστε νὰ δημοσιεύσετε στίχους σας. Γυίπ, Δερβένιον (Κορινθίας). Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί. Ἰδοὺ τὸ τέλος τοῦ ποιήματός σας, τὸ ὁποῖο εἶνε ἐντελῶς ἀντιποιητικόν :

Ξύπνα κόρη κοιμισμένη κ' ἔλα νἄβρης τὴ χαρὰ
Σὲ ἀγκάλη ἀγαπημένη, σὲ τραγούδια, σὲ φιλιά,
Ξύπνα καὶ δέξου τ' ἄνθη μου, ἂς εἶν' καὶ μαραμένα
Ὁ ἔρως μοῦ τὰ μάρανε, ὡς μάρανε καὶ μένα
Δὲν ξυπνᾶς
Ἤθελες νἄμουν ὀμορφος, νἄχα ἄλλη χάρι
Νὰ τραγουδοῦσα ἔμορφα ; Νὰ εἶχα καὶ παρῴδες ; . . .

Γιάννην Λαγογιάννην, Πάτραις. Θὰ γίνῃ ὅπως λέτε. Θ. Πετούσην, Λευκάδα. Τὸ «Μνῆμα» ὄχι ἀπολύτως καλό, ἂν κι' ἔχει μερικοὺς στίχους ἀρτίους. Μᾶς γράφετε ὅτι συμπληρώσατε τὸν «Φωτεινό», τὸν ὁποῖο ὁ Ἀριστ. Βαλαωρίτης ἄφησε ἡμιτελῆ. Νὰ τὸν ἐκδώσετε. Ἔχετε τὴν ὑποχρέωσι αὐτὴ ἀπέναντι τῆς Τέχνης. Τίς μεταφράσεις σας πρέπει νὰ τὶς δῇ ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν λογίων τοῦ «Μπουκέτου». VERRAN, Μᾶς γράφετε :

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Μπουκετάκι μου, μοναδικέ μου σύντροφε στὴ μοναξιά μου, ἔχεις τὴ δύναμι νὰ ὁμορφαίνῃς τὴν ἄχαρη καὶ μονότονη ζωή μου καὶ νὰ μοῦ χαρίζῃς στιγμὲς εὐτυχισμένες διαβάζοντάς σε !

Μὲ τί λαχτάρα περιμένω, ἐδῶ στὴν ἀπόμερη γωνιὰ ποὺ βρίσκομαι, τὸν ταχυδρόμο ποὺ σὲ φέρνει κάθε βδομάδα !

Ὦ! νἄξερες τί παρηγοριὰ δίνεις σὲ μιὰ ἄρρωστη κοπέλλα, ποὺ ἡ ἀρρώστεια τὴν κρατᾶ μακρυὰ ἀπὸ τοὺς δικούς της, μακρυὰ ἀπὸ κάθετι ποὺ λατρεύει!

Εἶμαι ἄρρωστη, ξεχασμένη ἀπ' τὸν κόσμο· σὲ τίποτ' ἄλλο δὲν βρίσκω παρηγοριά, μόνο στὰ βιβλία μου καὶ σὲ Σένα, λατρευτό μου, ποὺ τόσο σ' ἀγάπησα.

Γι' αὐτὸ ἤθελα σὲ κατι νὰ ἀσχολοῦμαι, ἴσως ἔτσι διασκέδαζα τὴν ἀνία ποὺ βασανίζει τὴν ἀρρωστη ψυχή μου.

Ἀποφάσισα νὰ γράψω κάτι καὶ νὰ σᾶς τὸ στείλω.

Ὦ! δὲν ἔχω τὴν ἀπαίτησι νὰ τὸ δημοσιεύσετε, κ.τ.λ».

Τὸ γραμματάκι σας τὸ τόσο εἰλικρινὲς καὶ τόσο εὐγενικὸ μᾶς συγκίνησε πολύ. Δυστυχῶς οἱ στίχοι σας, παρ' ὅλο τὸν πόνο τους, ὄχι ἐπιτυχεῖς. Στεῖλτε τίποτε ἄλλο. Ν. Κατεβάτην, Πειραιᾶ. Ἂν ἐλήφθη τὸ γράμμα σας, θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε. Τὸ ποίημά σας «Στὸ Κυνήγι τῶν Ἐρώτων» ὄχι καλό. Κ. Τ., Πάτραις. Ζητήσατε πληροφορίας ἀπὸ τὸ Γαλλ. Προξενεῖο Πατρῶν. [redacted]ν, Ἐνταῦθα. Τὸ τραγουδάκι σας : «Δὲν Ἤταν...», ἀρκετὰ καλὸ καὶ τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ :

Δὲν ἤταν ἡ αὐγὴ ποὺ πρόβαλε
Καὶ μάγεψ' ὅλο τ' ἀκρογιαλιὰ...
Εἴσουν 'Εσὺ ξανθή μου ρήγισ-
(σα
Μὲ τὰ χιλιόμορφά σου κάλλη !
Κάποιο ἀστεριῶν δὲν ἤταν,
(πῶφεγγε
Στὰ οὐράνια σκότη, ὤμορφο
(ταῖρι·
Τὰ μάτια σου μέσα στὴ νύχτα
(λάμπατε
Διπλὸ κι' ἀσύγκριτον ἀστέρι...
Καὶ τ' ἀγεράκι ποὺ μὲ κοίμισε
Στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς χρυσοκεί-
(ρου,
Τὸ σιγαλὸ ἤτανε τραγοῦδι σου:
Χάδι τοῦ πιὸ γλυκοῦ Ζεφύρου!

Χ. Μ., Λάρισσαν. Τὸ διήγημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Ἡ περιγραφές του εἶνε γεμάτες ἀντιθέσεις ποὺ συγκρούονται ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς.

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὶς πιὸ φημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων των. Ἀκούοντες τὶς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὶς ἐκλεκτές των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ὄργανον μὲ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12 **ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ:** Φίλωνος 48
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α **ΠΑΤΡΑΙ:** Ρήγα Φερραίου 84